

Rent personlig og ogsaa paa mit Partis Vegne maa jeg nævne en anden glædelig Ændring fra tidligere, nemlig at man er gaaet over til Kvalitetsbetaling, Afregning efter hollandsk Vægt. For 4 Aar siden prædikede jeg for døve Øren i saa Henseende i dette høje Ting, som den Gang var i Fredericiagade. Alle var enige med mig i, at det var ganske fortræffeligt, og alle var enige om ikke at ville gaa med til det; det var meget tyndt med Motiverne. Og jeg maa sige, at det er saa meget desto glædeligere for mig at se dette lyst i Kuld og Køn af den nuværende Regering, som det eneste Parti, der principielt modsatte sig det, var Venstre. Jeg ved, at den højtærede Landbrugsminister tidligere har været en skarp Modstander af denne Afregningsmaade, saa jeg kan kun glæde mig over Udviklingen. Hr. Pinstrup sagde i Fjor, at det var min sædvanlige Kæphest. Ja, det var den, jeg red, men kun med ringe Held; men i Løbet af dette Aar har denne Kæphest udviklet sig til et smukt og kraftigt Dyr, hvorpaa Hr. Pinstrup sikkert vil tage Sæde sammen med mig, naar vi skal stemme om Kornloven; det bliver altsaa idel Tilfredshed. Men denne Tilfredshed kommer rigtignok lovlighedsent, og det har kostet Staten mange Penge, at man ikke er gaaet ind paa denne Afregningsmetode tidligere. Det har kostet Statslagrene og Møllerne meget Besvær, og det har givet mange Tusinder af Medborgere mindre godt Brød, end hvis man var gaaet ind paa den Tanke noget før. Det er egentlig ret forbløffende at se, at ved det Tillidsmandsmøde, som De samvirkende danske Landboforeninger holdt for ikke saa forfærdelig længe siden, og hvorfra man udsendte en Erklæring, som altsaa skulde være nogenlunde Norm for Landbruget, forsaavidt det kunde tænkes at være repræsenteret af De samvirkende danske Landboforeninger — og det skulde man dog egentlig antage —, blev det udtalt i denne Erklærings Punkt 3: „Ved Fastsættelsen af Priser for afleveret Brødkorn, der er mindre veltørret, føler man sig mere betrygget ved Fradrag for Vandindhold, ved Fastsættelse af Vandprocenten, end ved Anvendelsen af hollandsk Vægt.“ Jeg maa sige, at jeg finder det forbløffende, at man finder sig mere betrygget ved Afregning efter Vandindhold end efter hollandsk Vægt. Skal det hele ikke være et Slag i Luften, en ganske intetsigende Talemaade, saa maa man have tænkt sig, at der skulde indsendes Prøver til Analyse af Vandindholdet

af hvert nok saa lille Parti, om det saa kun var 1 Tønde Korn. Der skal udtages 3 Prøver, som forsegles; 1 faar Producenten, og 1 faar Køberen, Modtageren — i dette Tilfælde Statslageret —, og 1 skal sendes ind til Laboratoriet, i Stedet for, at man kunde veje det paa hollandsk Vægt. Man er egentlig noget forbløffet over, at sligt overhovedet kan rummes i en nogenlunde fornuftig Hjerne. Jeg kunde forstaa, hvis det var den højtærede Minister, der var kommet med det Forslag, thi det vilde give alle saadanne Laboratorier kolossale Indtægter; og til den Landbrugsskole, som den højtærede Landbrugsminister med stor og anerkendt Dygtighed staar i Spidsen for, er der netop knyttet ogsaa et Laboratorium, saa det kunde jeg forstaa. Men at man i Tider, hvor der er Tale om at bringe Udgifterne ned for Statskassen, vil tænke sig Muligheden af, at man skulde indsende Prøver for hvert lille Parti i Stedet for at veje med hollandsk Vægt, det gaar over min Forstand, og jeg er nogenlunde sikker paa over de allerflestes. Der er i dette høje Ting 3 Folketingsmænd, den ene hedder Hedegaard, han talte i Gaar paa Venstres Vegne, den anden Aksel Jensen og den tredie Lambæk. Disse 3 Folketingsmænd har i en Skrivelse til Statens Brødkornsadministration skrevet: „Med Hensyn til Kvalitetsbetalingen f. Eks. efter hollandsk Vægt eller efter Tørstofbestemmelsen anser man det sidste for mest betryggende, og der er Enighed om, at en eventuel Kvalitetsskala og den dermed sammenhørende Prisskala fastsættes med et stort Spillerum for alle Middelkvaliteter.“ Jeg savnede i Gaar, da det ærede Medlem Hr. Hedegaard talte, en Paavisning af det fortrinlige i dette og en Beklagelse af, at man havde fraveget dette og var gaaet over til hollandsk Vægt, han sagde ikke noget. Nu venter jeg med ikke ringe Længsel paa, at en af de Herre Folketingsmænd Aksel Jensen eller Lambæk vil forklare, hvorfor det er mere betryggende at have noget besværligt end at have noget, der er nemt. Jeg tror, at det ogsaa paa mange andre Omraader er ganske overordentlig heldigt, at vi er gaaet over til Afregning efter hollandsk Vægt. Der var i Virkeligheden noget ganske irrationelt og utiltalende i, at vaadt Korn og velhøstet Korn blev betalt med samme Pris, men det er et Pengespørgsmaal, man kan sige, det er et Led i den almindelige Favorisering af Ansvarsløshed, vi har set saa meget af i den sidste Tid. I Stedet